2

1 blad

Griffienummer
3241 /2018
Datum van uitspraak
26 NOVEMBER 2018
Notitienummer parket

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

EISER TOT HERSTEL

- **DE WOONINSPECTEUR**, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest, met kantoren te 1000 Brussel, Havenlaan 88;

  ⇒ Ter terechtzitting van 24 september 2018 vertegenwoordigd door mr. S. Suys loco mr. V. Tollenaere, advocaat te Gent

BURGERLIJKE PARTIJEN

- , wonende te)

  ⇒ Ter terechtzitting van 24 september 2018 vertegenwoordigd door mr. E. Kourouklis, advocaat te Wichelen

- , wonende te

  ⇒ Ter terechtzitting van 24 september 2018 vertegenwoordigd door mr. J. Biebuyck, advocaat te Wichelen

BEKLAAGDEN

4760 1. van Belgische nationaliteit, geboren te op , wonende te

4761 2. van Belgische nationaliteit, geboren te op , wonende te

⇒ Ter terechtzitting van 24 september 2018 beiden in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. K. Bernauw, advocaat te Wieze

1. <u>TENLASTELEGGING</u>

<u>De eerste en de tweede</u>

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013 in het pand gelegen te
kadastraal gekend als , eigendom van
geboren te op , wonende te
bij aankoopakte d.d. verleden door notaris te een ongeschikte en onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan en

Te , in de periode van 2.08.2016 (datum vaststellingen wooninspectie - stuk 2) tot en met 28.02.2017 (stuk 78)

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 24 september 2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

3. VERZOEKSCHRIFT HEROPENING DEBATTEN

Door beklaagden werd een verzoekschrift heropening der debatten neergelegd. Hierin wordt gewezen op een nieuw feit, nl. dat men inzage heeft verkregen in een vonnis van 3 september 2018 gewezen door de D14 kamer van deze rechtbank waarbij een veroordeling zou zijn tussengekomen van voor feiten van teelt en verkoop van cannabis vanuit het pand gelegen aan de te .

De rechtbank gaat niet op dit verzoek in. Zelf indien er een cannabisplantage in het pand zou zijn ondergebracht, geeft dit een ander type schade dat de gebreken die zijn vastgesteld door de Wooninspectie. De vastgestelde gebreken zijn immers quasi allemaal structurele gebreken die ofwel altijd op het pand hebben gerust (ontbreken van onderverluchting, gebruik van de verkeerde aansluitingen, verkeerd plaatsen van leidingen voor wasmachine en droogkast, ontbreken van een rookmelder) ofwel geen uitstaan hebben met een cannabisplantage (verweerde kroonlijst, schade door insijpelend vocht, houtrot aan ramen). Het voorleggen van dit stuk kan de rechtbank bijgevolg niet tot een ander oordeel brengen. Het verzoek tot heropening der debatten wordt afgewezen als ongegrond.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 2 augustus 2016 gaan de Wooninspectie Oost-Vlaanderen over tot controle van het pand gelegen aan de ' te , na contactname door de huisvestingsambtenaar gemeente omwille van een vermoeden van een misdrijf. Het pand omvat één zelfstandige woning en bestaat uit een leefruimte, keuken en badkamer met toilet op het
gelijkvloers. Op de 1ste verdieping bevinden zich twee slaapkamers en op de zolderverdieping 1 slaapkamer.

De inspectie stelde de volgende gebreken vast aan het gebouw:

- Het plat dak van de badkamer is verzakt.
- De afdekplaat van het stopcontact boven de ijskast in de keuken ontbreekt. De geleiders onder spanning zijn aanraakbaar. Het is nodig een afdekplaat op het stopcontact te plaatsen.
- De wasmachine en de droogkast zijn op minder dan 10 cm naast het bad geplaatst, om een veilige aansluiting te bekomen is het noodzakelijk deze toestellen op minimum 60cm verwijderd van de badrand op te stellen (zone 3), uitgebreid tot 1m indien geen bijkomende differentieelschakelaar is geplaatst.
- Voor de aansluiting van het verwarmingstoestel in de keuken is een zwarte elastomeer flexibel gebruikt. Het is verboden flexibele leidingen te gebruiken op vaste toestellen. Bij gebruik kunnen deze flexibels oververhitten en lekken, of lekken door verduring, met risico op brand en/of ontploffing tot gevolg. Het is verboden deze leidingen te gebruiken bij aansluiting van vaste gastoestellen, deze moeten voorzien zijn van een harde aansluiting of van een soepele leiding, met hoge temperatuurweerstand "type RHT" en label AGB-BGV, geschikt voor vaste gastoestellen. op vakkundige wijze gemonteerd volgens de geldende normen. Voor de aansluiting van het verwarmingstoestel in de leefruimte is een metalen flexibel gebruikt. Het is onduidelijk of deze flexibel van het RHT-type is. Het is nodig dit door een erkend vakman te laten nakijken en attest voor te leggen of de leiding te vervangen door een soepele leiding, met hoge temperatuurweerstand "type RHT".
- De woning is niet op elke bouwlaag uitgerust met minstens één rookmelder als vermeld in artikel 2, 2° van het decreet van 1 juni 2012 houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders.
- Aan de achtergevel is de kroonlijst verweerd.

Het gebouw heeft een totaal van 33 strafpunten.

Aan de woning werden de volgende gebreken vastgesteld.

- Schade door insijpelend vocht aan het plafond van de badkamer. Tijdens het onderzoek loopt het hemelwater via het vals plafond in de badkamer.

Vochtschade aan het plafond van de voorste slaapkamer. Schade door insijpelend vocht ter hoogte van het dakvlakraam straatzijde.

- Schade door doorslaand vocht in de linkerhoek van de voorste en achterste slaapkamer.
- Ter hoogte van het raam in de keuken ontbreken er enkele muurtegels.
- Er is houtrot aan het voorste dakvlakraam van de slaapkamer op de zolderverdieping.
- De vloertegels in de keuken zijn beschadigd. Ter hoogte van de buitendeur zijn ze verzakt.
- Schade door opstijgend vocht aan de muur tussen keuken en leefruimte.
- In de badkamer ontbreken er enkel mozaïektegels op de wand tussen badkamer en keuken en aan de badwand.
- Het plafond van de voorste slaapkamer is beschadigd.
- Op de overloop ontbreekt een deel van de vloerplint.
- In de woning is een gaskachel in de leefruimte geïnstalleerd. De rookgassenafvoer van dit toestel is niet voldoende aansluitend aangewerkt. Om risico op terugslag van de rookgassen te vermijden is het noodzakelijk de afvoer luchtdicht aan te werken in de schoorsteen met gepaste materialen (mortel,....).Tevens is er geen verluchtingsrooster aanwezig om voldoende zuurstof aan te voeren. Deze gebreken vormt een verhoogd risico op CO-vergiftiging. Om een veilige aansluiting te verkrijgen is het noodzakelijk de afvoer luchtdicht aan te werken in de schoorsteen met gepaste materialen (mortel,...,).en een niet afsluitbare verluchtingsrooster te voorzien van minimum 150cm² vrije oppervlakte rechtstreeks naar buiten en dit op vakkundige wijze en volgens de geldende normen uitgevoerd.
- In de keuken is een gaskachel geïnstalleerd. Er is geen verluchtingsrooster aanwezig om voldoende verbrandingslucht aan te voeren. Dit gebrek vormt een verhoogd risico op CO-vergiftiging. Om een veilige aansluiting te verkrijgen is het noodzakelijk niet afsluitbare verluchtingsrooster te voorzien van minimum 150 cm² vrije oppervlakte rechtstreeks naar buiten en dit op vakkundige wijze en volgens de geldende normen uitgevoerd.
- In de badkamer is een gasgeiser geïnstalleerd. Er is geen verluchtingsrooster aanwezig om voldoende verbrandingslucht aan te voeren. Dit gebrek vormt een verhoogd risico op CO-vergiftiging. Om een veilige aansluiting te verkrijgen is het noodzakelijk niet afsluitbare verluchtingsrooster te voorzien van minimum 150cm² vrije oppervlakte rechtstreeks naar buiten en dit op vakkundige wijze en volgens de geldende normen uitgevoerd.
- Het omrandend afdekplaatje van de lichtschakelaar in keuken ontbreekt. Het is nodig dit te plaatsen.

De woning heeft een totaal van <u>71 punten op het technisch verslag</u> en is dus ongeschikt. Omwille van de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's voor de bewoners, is de woning eveneens onbewoonbaar. De bezettingsnorm van de woning is gelijk aan 8 personen. Dit betekent dat de woning zonder de hoger opgesomde en beschreven gebreken, op basis van het aantal woonlokalen (5) en de netto-vloeroppervlakte (91,7m²) geschikt is voor bewoning door maximaal 8 personen.

De woning wordt bewoond door:

- , geboren op te ,
- geboren op te
- geboren op te ,

De huurder overhandigde het huurcontract. Uit dit huurcontract blijkt onder meer het volgende:

- het contract werd afgesloten tussen en ;
- het contract werd afgesloten voor een periode van 1 jaar;
- het contract ging in op 14/02/2014;
- de huurprijs bedraagt 500 euro;
- de huurwaarborg bedraagt 1000 euro.

Uit het verhoor van de huurder blijkt dat betrokkene in het pand verblijft sinds 1/3/14. Het contract werd afgesloten op 14/2/14 met beklaagde t maar diens moeder regelt alles. Betrokkene heeft t maar 1 maal gezien. De huurprijs bedraagt 500 euro. De huur werd steeds correct betaald met uitzondering van de laatste twee maanden. Deze huurgelden staan wel ter beschikking op een rekening. Aan de moeder liet betrokkene verschillende malen (op verschillende manieren) weten dat in het huis tal van gebreken aanwezig zijn maar men reageert niet. De aangetekende zending werd zelfs niet afgehaald. De bewoners verrichtten zelf veel werken in de woning. Bewoners zijn ten einde raad en dit voornamelijk door de ernstige vochtinsijpeling. Men vreest voor kortsluiting. Ook gaat alles kapot door het vocht.

Eerste beklaagde verklaart in verhoor het volgende.

- Hij is de eigenaar van het pand van toen hij 10 of 11 jaar oud was. Zijn ouders hebben het pand voor hem gekocht. Zijn moeder regelt de verhuur.
- Er is een huurachterstal van 3.500 tot 4.000 euro. Ze hebben een procedure voor het vredegerecht aangespannen.
- Hij wil het pand renoveren.

De huurders verlieten het pand (op 28 februari 2017) en eerste beklaagde kondigde – via zijn raadsman - aan dat hij de gebreken ging herstellen. De inspectie ontving echter nog geen melding van herstel.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlastelegging al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend.

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, de verklaringen van beklaagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlastelegging en dienen deze feiten hen dan ook te worden toegerekend.

- Het materieel element blijkt uit de objectieve vaststellingen van de wooninspectie.
- Ook het moreel element staat vast. Beide beklaagden hebben zich niet gedragen zoals van een normaal en zorgvuldig verhuurder mag verwacht worden. Een pand met verschillende structurele gebreken (gebrek aan onderverluchting met risico op CO-intoxicatie, gebruik van de verkeerde aansluitingen, verkeerd plaatsen van leidingen voor wasmachine en droogkast, ontbreken van een rookmelder) dat langzaam maar zeker verkrot (verweerde kroonlijst, schade door insijpelend vocht, houtrot aan ramen) werd toch door hen verhuurd. Het verweer van beklaagden dat deze gebreken zijn ontslaan door de schuld van de huurders raakt kant noch wal. De meeste van deze gebreken bestonden al van bij aanvang van de huur. Voor de gebreken die tijdens de huur zijn ontstaan, staat vast dat enerzijds de burgerlijke partijen beklaagden verschillende malen in gebreke hebben gesteld en anderzijds beklaagden niet aan hun plicht om regelmatig het pand te controleren hebben voldaan.

Het feit dat de burgerlijke partijen het pand niet bewoond zouden hebben, komt niet bewezen voor en neemt ook het misdrijf niet weg.

De schuld van beklaagden staat naar eis van recht vast.

3.3. Straftoemeting

De feiten in hoofde van eerste en tweede beklaagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. Illegale verhuring van onbewoonbare panden en krotwoningen betekent een ernstige inbreuk op de veiligheid van de bewoners en op hun levenskwaliteit. Dergelijk handelen maakt een inbreuk op een fundamenteel grondrecht, nl. het recht op een menswaardig leven, zoals gewaarborgd door artikel 23 van de grondwet. Beklaagden dienen hun taak als verhuurder ernstiger te nemen: de verhuurde woningen dienen te voldoen aan de vereisten van de Vlaamse Wooncode en mogen niet ter beschikking gesteld worden in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Eerste beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Hij stond onder toezicht van de jeugdrechter en werd door de jeugdrechter berispt. Hij liep ook drie veroordelingen op voor verkeersinbreuken.

Tweede beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Zij werd 9 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken.

Het past om beide beklaagden een geldboete op te leggen. Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete houdt de rechtbank rekening met de volgende motieven.

- Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.
- Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het winstbejag dat wordt nagestreefd.
- Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.
- Tenslotte vervalsten de beklaagden de eerlijke concurrentie met verhuurders die wel inspanningen doen om de wet na te leven.

Een geldboete van 500 euro, waarvan de helft met uitstel voor een proeftermijn van drie jaar komt de rechtbank voor elk van de beklaagden gepast voor. De rechtbank is van oordeel dat deze straf aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, inverdenkinggestelde, beklaagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Herstelvordering van de wooninspecteur

Een herstelvordering werd opgemaakt. Het college van Burgemeester en Schepenen van sloot zich op 30 augustus 2016 aan bij de herstelvordering. De Wooninspecteur vordert het volgende herstel:

- dat de overtreder werken moet uitvoeren om het pand, zijnde het gebouw met de aanwezige woonentiteiten, te laten voldoen aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5. Dit impliceert het wegwerken van alle gebreken aan het pand, waardoor dit volledig voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten;
- binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak;
- voor het geval de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, dient de overtreder te worden veroordeeld tot een dwangsom van 125 euro per dag vertraging, volgend op het verstrijken van hoger vermelde hersteltermijn;
- voor het geval de overtreder in gebreke blijft de bevolen werken zelf uit te voeren, dient de uitspraak te bevelen dat de wooninspecteur ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel kan voorzien;
- met machtiging aan de wooninspecteur om de kosten, bedoeld in artikel 17bis, § 2 van de Vlaamse Wooncode te verhalen op de veroordeelde;
- de uitspraak dient uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard.

Als bijzondere vorm van teruggave dient het herstel verplicht te worden uitgesproken wanneer de rechter de beklaagden schuldig acht aan het verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen van een gebrekkige woning of kamer. Dat het misdrijf thans niet meer voortduurt en het pand niet meer verhuurd wordt of zelfs geen eigendom meer is van beklaagden, is irrelevant m.b.t. de ingediende herstelvordering en neemt niet weg dat het pand in zijn geheel op elk moment in de toekomst terug verhuurd kan worden en terug op de huurmarkt kan verschijnen. De finaliteit van de herstelmaatregel is trouwens het verbeteren van de woningkwaliteit, t.a.v. alle woningen, ook deze die niet meer verhuurd worden.

De rechter kan, op grond van artikel 159 van de Grondwet, de gevorderde herstelmaatregel op zijn externe en interne wettigheid toetsen, alsmede onderzoeken of de vordering strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. De rechter beschikt echter niet over een opportuniteitsoordeel. Hij is verplicht de gevorderde herstelmaatregel in te willigen indien deze met de wet strookt.

De ingediende herstelvordering is niet kennelijk onredelijk en strookt met de wet. Het gevorderde herstel dient te worden toegestaan. Gelet op het tijdsverloop sinds de feiten kan een termijn van 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis volstaan. De uitvoerbaarverklaring bij voorraad wordt niet bevolen. Er wordt wel een dwangsom opgelegd van 125 euro per dag vertraging per beklaagde bij niet-uitvoering binnen de gestelde termijn.

4.2. Burgerlijke partijstelling van en burgerlijke partijstelling /

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan. Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

Het is duidelijk dat de burgerlijke partijen hebben moeten leven in een huis met verschillende gebreken, waardoor hun levenskwaliteit manifest is aangetast: zijn diende in mensonwaardige omstandigheden te leven. De schade kan ex aequo et bono worden begroot op elk 750 euro, moreel en materieel vermengd, te vermeerderen met intresten. Elke burgerlijke partij heeft recht op een RPV begroot op 480 euro.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdeciemen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

UITSPRAAK

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

De rechtbank **WIJST** het **VERZOEKSCHRIFT TOT HEROPENING DER DEBATTEN**, neergelegd ter griffie door mr. / op 19 oktober 2018, **AF** als **ONGEGROND**;

OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank VERKLAART eerste beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT eerste beklaagde tot een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 70 deciemen (x 8) of 4.000,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent eerste beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst eerste beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

Spreekt in hoofde van eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro;

Legt eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 53,58 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

* * *

2.

De rechtbank VERKLAART tweede beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT tweede beklaagde tot een GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO, verhoogd met 70 deciemen (x 8) of 4.000,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent tweede beklaagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst tweede beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

Spreekt in hoofde van tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Veroordeelt tweede beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro;

Legt tweede beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 53,58 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

* * *

Kosten

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van 280,79 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Herstelvordering

De rechtbank beveelt beklaagden hoofdelijk om over te gaan tot het herstel van de gebreken van het betrokken pand gelegen te , kadastraal gekend als) zodat het pand opnieuw voldoet aan artikel 5 van de Vlaamse Wooncode:

De rechtbank zegt dat dit herstel dient te worden gerealiseerd **binnen een termijn van 1 JAAR** na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis.

De rechtbank zegt voor recht dat de beklaagde na uitvoering van de werken de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen dient te verwittigen.

De rechtbank zegt voor recht dat indien de plaats niet wordt hersteld binnen een termijn van 1 JAAR na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis, de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente worden gemachtigd om van ambtswege in de uitvoering ervan te kunnen voorzien.

De rechtbank zegt voor recht dat wanneer de overtreder in gebreke blijft, hij verplicht is alle uitvoeringskosten te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

De rechtbank zegt dat aan elk van de beklaagden **een dwangsom zal worden opgelegd van 125 euro per dag vertraging bij de niet-uitvoering van het herstel** wanneer het herstel niet wordt uitgevoerd binnen de hoger bepaalde hersteltermijn.

De rechtbank zegt voor recht dat de voorgemelde termijn enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

De rechtbank machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen om de kosten van artikel 17bis, § 2 Vlaamse Wooncode te verhalen op beklaagden. De rechtbank zegt voor recht dat zij deze kosten dienen te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

✓ Vordering en

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij en ontvankelijk en deels gegrond.

De rechtbank veroordeelt beklaagden hoofdelijk om aan elk van de burgerlijke partijen:

- het bedrag van **750 euro** te betalen, en te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 2 augustus 2016 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling,
- de kosten, **begroot op 480 euro rechtsplegingsvergoeding.**

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZESENTWINTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de 28-11-2018
De Griffier-Hoofd van dienst,

S. D'hoe
griffier-hoofd van dienst

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG DENDERMONDE